

tržani, kateri se ne dajo dopovedati in delajo po gozdih s svojo živino velikansko škodo! G. župnik je vzel „komisijon“ na njihove troške. Komisija je prepovedala pasti po glavnih delih gozda in je spet kaznovala vsakega do 120 kron. Dva tržana sta pred komisijo rekla: Kaj je nam to plačilo! Nam pomaga g. župnik. Imamo odraslene hčere, jih lahko bogato oženimo. Za nesrečne tožbe in komisijone imate denar. Za svoje otroke, kadar hočejo v zakon stopiti, pa ne. Neki tržan je pred komisijo rekel: „Kam de mene vrak nesa. Paša moram plačati, komisijon, dačo sem od pol leta dolžen, vsakemu delavcu morem plačati po 40 vinarov, ne morem več gospodari, vse gre cugrunt“. Oj revček, oj revček, meni se iz srca usmišiš, ko gledam tvojo nadlogo, kedar moraš možno odpreti in plačati vsakemu delavcu po 40 vinarjev. O takrat pa ne premisliš, kadar v krčmi po zimi z desetkami tolejš in steklenice pod duri mečeš; delavce preklnjaš, kateri ti nočejo za 40 vinarjev delati... Dne 8. julija ste pokazali Vašo oliko pred komisijo, ko vam je g. župnik soho namesto križa blagoslovil. Plesali in vriskali so celi dan kakor nekaj Izraelci, ko so molili zlato tele. Po blagoslovljenju je zapovedal g. župnik, naj zapojejo brezmadežne device krasno pesen, ki se tako glasi: „Oj purgari stante se malo predramte mo pesen zapeli, madžarki na čast, madžarka vesela še nigdar ni pela sedaj pa ko pase pozdigne svoj glas.“ itd. Nesrečni nered, za katerega se strašno poteguje g. župnik! Da bi se on potegoval zato, da bi svoje ovce v krščanski veri podučil... Ko pride župnik v Rozmanovo krčmo in najde svoje zasleplence, jim reče: To so moje ovce, jim plačuje pijačo, da se opijajo. Ko pa pride drugi od nasprotne strani, kateri ne pustijo pasti tuje živine po svojih gozdih, jim reče: odhajaj odstopnik ali puntar. Slišal sem, da je g. župnik rekel neki zakonski ženi, ko je prišla po smrti svojega moža prosit, da bi ji naredil neko pismo, in g. župnik skoči od jeze kvišič in se zdere nad njo: „poberi se izpred mene“ in jo je sunil skozi vrata. Oh, mene srce boli, ko vidim v našem trgu toliko nesposobnosti in nisem hodil v vašo „purgaršolo“... Opazovalec.

Iz sv. Lenarta nad Laškem. Dragi nam „Štajerc“! Želim ti tudi iz našega kraja en par novic naznaniti. Hvala Bogu imamo tudi tukaj vpeljano tako Bogu všečo „Marjino družbo“, da hodijo tako zvane „device“ ob nedeljah popoldan v cerkev ali pa v krčmo Boga častiti. Ali dve, ki sta žalibog bili preveč pobožni, so jih pa izbrisali. Ne vemo, kakšna je pobožnost ostalih „devic“, ali vsekakor smo prepričani: dekleta, ki hočejo pošena in res krščanska biti, ne potrebujejo zato nobenega društva! Kmetje.

Sv. Urban v slov. goricah. Približuje se zopet čas, najbolj veseli čas, v katerem se kmet veseli svojega plačila od trudapolnega dela na njivah. Dostikrat je zdihoval, ko je prihajal temen oblak iz tistega kraja, ko bi mu ne bi zopet toča pokončala dobičak od svojega dela. Vse se veseli in z veselim očesam pogleduje na rumeneno žito in pšenico tudi tisti, katerim je kmet deveta briga in kmečki otrok samo najnavadnejša stvar... Zato pa je urbanski kaplan se izrazil, (tisti lepi Malejner Karl) da mu kmet smrdi, in da je kmečki otrok samo za tepenje... Zato pa imej tudi ti, kmet, geslo: Če mu ti smrdiš, naj mu tudi tvoja pšenica ne diši, ker ti kakor suženj tako moraš za vsaki grížljeh hruba en vinar za fare in farizeje plačati. Saj si mu lansko leto 9 milijonov zopet plače povisal in zbirco še vedno plačaš. Vsevedež.

Gladbeck na Nemsškem. (Pretep.) V Gladbecku na Westfalskem v Bohmertstrasse so se sepleli. Neki Franc Žohar je bil večkrat močno pijan in se je zmiraj pretepal. Sedaj 12. julija popoldan so prišli skupaj in je neki N. Franca Žoharja tako močno po glavi vdaril z čevljarjskim kladivom, da je ta precej doli padel. Nato je Žoharja neki Juri Leskovšek z klavnim nožem izstihal in ta N. je imel neko bodalo in je z tistim Leskovškem pomagal. Nato je še Žohar ostal in je šel en par korakov. Potem prileti Leskovšek in mu da zopet en par štihov v pljuča in v srce, tako da je ta padel in so ga morali v bolnico prinesti, kjer je čez par minut umrl;

dobil je 12 težkih z nožem prizadetih ran. Tisti N. že sedi, Leskovšek jo je pa popihal, da ne vejo kam, ga išče policija in žendamerija, doseđaj še nimajo sledu o njem. (Opomba: Sramota je po našem mnenju, da se slovenski delavci v tujini tako daleč spozabijo in se pobijajo. S tem delajo vsem tovarišem sramoto in ni čuda, da jih potem domačini smatrajo za ubijalce in razbojnike. Uredni.)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Za Kranjce,
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

edino za ožlindrane Kranjce so šli prvaki štajerski in koroški poslanci v ogenj. Dokazali so s tem, da so le sužnji Kranjcev, da ne zastopajo naših marveč le kranjskih interesov. Zapomnimo si to!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Novice.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vbogi kmet! Res, res, — vbogi kmet! Nerazumni ljudje pripisujejo kmetu krivdo nad draginjo, ki muči dandanes vso ljudstvo. Gotovo, tudi mi priznamo, da ima vsakdo pravico do koščka kruha in da je vsaka zahteva opravljena, ki meri na znižanje cen življenjskih sredstev. Delavec in obrtnik tudi ne moreta od zraka živeti. To je na vsak način resnično. Ali istotako je resnično, da ima kmet isto pravico do življenja, kakor vsi drugi stanovi. In zdaj preglejmo t. zv. statistike. Videli bomo, da se je tekem desetletji vsem stanovom njih dohodke zvišalo. Delavci so si s svojimi strokovnimi organizacijami delavni čas izdatno znižali in plače občutno zvišali. Uradnikom najrazličnejših kategorij se skoraj vsako leto plače zvišajo; vrh tega so večinoma za slučaj starosti ale onemoglosti preskrbljeni. Duhovnikom se je šele pred par leti plače za letnih 9 milijonov zvišalo. Istokako oficirjem. In tako bi lahko vse stanove naštel. Od kmeta pa se zahteva, da ostane vedno pri istih cenah, da ne zahteva nikdar za svoje produkte več, kakor je doslej zahteval. Ako prodaja kmet svojo živino po malo višji ceni, potem že vpijejo razni nepridiprivi, da je „mesni oderuh“. Ako hoče imeti kmet pri obdelavanju polja in njive svoj dobiček, potem že tulijo, da je on kruh in mleko podražil... Ja vraga, ali je kmet res zato in edino zato tukaj, da druge stanove redi, sam pa v bedi in revščini trpi? Ja, ali vlada še dandanes tlaka? Ali je kmet brezpravni suženj? Mislimo, da ne! Zato trdimo in bomo trdili, da je kmet ednakopraven činitelj in da ima tako kakor vsak drugi pravico, zboljšati si svoj položaj. Tega seveda gotovi ljudje ne morejo in nočejo razumeti. Ali zakaj smo mi to zopet povedali? Zato, ker bode po našem prepričanju letošnjo leto za kmeta grozovito slabo. In mi se bojimo, da se ne razširi tako velika revščina, da bodejo naše razmere kmalu podobne onim, v katerih živijo nesrečni ruski „mužiki“. Naša domača živinoreja je v velikanski nevarnosti. Lanska in letošnja suša je pokončala naše paše in travnike. Zdj se pojavljajo še povsod črvi v velikanski množini, tako da se travniki kar luščijo in da izgledajo kakor ceste. Povsod naga neplodovita zemlja! Kmet je prodal, kar je imel dobre živine. Ostala mu je le suha, slaba živina, katero ne more po primerni ceni prodati in katero pa na drugi strani ne more rediti, ker nima krm. Sadja je letos izredno malo. In kar se gorice tiče, je veliko vprašanje, je-li bode vino pri temu vremenu tako dobro kakor lani. Sploh nima vino, dokler ni v sodu, nobene vrednosti; ker zna ta ali oni dogodek vino še v zadnjem hipu pred trgtavjo uničiti. Že danes je izgubilo vino svojo ceno in kmetje ga niti prodati ne morejo. Nadalje so se v nekaterih krajih spodnje Štajerske koblice pojavile, ki so tudi že veliko gozdov in pašnikov pokončale. In dača? Vedno večja!... Zato smo vzklknili: V b o g i k m e t ! Ko bi imela vlada pravo zmisel za potrebe države, morala bi z vsemi mogočimi sredstvi v nevarnosti se nahajajočemu kmetijstvu pomagati. Ali danes vlada tega niti storiti ne more! Zakaj ne? Zato, ker so brezvestni prvaki poslanci, združeni z velezdajalskimi Čehi, ubili državno zbornico.

Prvaška gospoda, na čelu ji slavna troveva Korošec-Grafenauer-Šustersič, je onemogla vsa k o d e l o z a l j u d s t v o . In kmet bode trpel lakoto, kmet bode stradal, kmet ne bode imel niti grížljaja kruha za svojo deca, samo zato, ker prvaki poslanci nadaljujejo v isti nesrečni politiki, katero je označil avstrijski cesar Franc Jožef I. za „škandal in sramoto“. To je dejstvo! In zato se le čudimo, da ni izmozgano ljudstvo tako mirno ostaja, da se ne zmeni za to politično zločinstvo prvaške gospode. Kedar poženeš svoje pijavke naprej? ...

Proti prvakiim poslancem. Novica, da so prvaki poslanci zaradi ministerskega fraka dr. Suštersiča našo državno zbornico razbili, napravila je globoki vtis med našim ljudstvom. Ljudje čutijo, da bode letošnje leto prav slabo in to v vsakem oziru, tako da čaka kmeta vedno večja beda. In zdaj, ko bi bilo treba, da poslanci z vsemi močmi nato delujejo, da bi kmetu podpore pridobili in vlado prisilili, da se za kmeta zanima, zdaj so ti brezvestni poslanci državnih zbor, razbili in pasijo doma rajle lenoba. Seveda, dr. Korošca ali Benkoviča ne zadene nobena suša. On se bode počeno naprej redil, kajti neumnih ljudij je še vedno dosti... Razburjenje med ljudstvom je res velikansko. Od vseh strani dobivamo pisma, v katerih izražajo pošteni naši kmetje svoje ogorčenje nad počenjanjem prvakov. Tako nam piše neki starejši kmet iz mariborske okolice: — Bil sem vedno dobri katoličan in nikdar nasprotnik duhovnikov. Ali človeku mora res še potrpljenje počit. Vprašam doktorja Korošca: od koga naj mi rvenjši kmetje živimo? Ali bodejo morda duhovniki letos na zbirco pozabili? Mislim, da ne. Upali smo, da bodejo cesar in vlada pomagali. Ali zdaj je cesar rekel, da je prvaka politika škandal in sramota. Upajmo, da naš cesar ve, da mi slovenski kmetje se ne strinjamo s to prvako politikto. Poslanci lenarijo, mi pa trpimo“... Tako piše kmet, ki ni navajen jamranja in praznih besed. In takih pisem smo celo kopico dobili. Mi razumemo ljudsko razburjenje in nam se to ljudstvo smilj. Ali morda bode beda to ljudstvo podučila, da ne bode več takih klerikalnih mamelukov in podrepnikov ožlindrane kranjske gospode v državni zbor pošiljalo.

Denarja manjka... Iz Ljubljane se poroča: Razni prvaki zavodi nameravajo vpeljati roka za odpoved denarja. Po tem načrtu bi bilo treba za svote do 500 K 1 mesec, do 2000 K 3 mesece in čez 2000 K celo 6 mesecev roka za odpoved. Vložniki po tej uredbi pač ne bodejo mnogo zaupanja do prvakiških denarnih zavodov imeli. Kajti vzrok te uredbi je na vsak način pomanjkanje denarja. Prvako gospodarstvo je tako slabo, da mora priti do polomov, v katerih bodejo seveda največ nedolžni ljudje trpeli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Povsod lenoba? Mi smo že opetovano naglašali, da se pustijo prvaki sicer v vse mogoče javne zastope voliti, da pa potem ničesar ne storijo, temveč povsod le lenoba pasijo. To se je zlasti v zadnjem času videlo, ko so štajerski prvaki poslanci pomagali, da se državni zbor razbije. Pišek, Roškar, Korošec, Benkovič lenarijo zdaj doma, mesto da bi v državnih zbornicah interese svojih volilcev zastopali. Isto smo videli pri zadnjem ustanovnem shodu ptujškega okrajnega zastopa. Svoj čas so prvaki z vsemi močmi na to delali, da bi ta zastop zopet v svoje roke dobili. Lagali so, da se je človeku kar gabilo, ako je te laži poslušal. Seveda so propadli. Vendar pa je prišlo nekaj prvakiško mislečih članov v okrajni zastop. Človek bi zdaj seveda mislil, da bodejo ti člani delali in pokazali, kako se mora delati, ker so preje vedno jezik brusili, da naprednjaki ne delajo pravilno. Ali stvar je drugačna. Delo smrdi prvacom in zato vedno raje — kritikujejo. To ni težko! Gobec obratati zna vsak paglavec, — delati pa ne. In res! Ko je bil okrajni zastop sklican na ustanovni shod, vodil je prvake člane znani „profesor“ Zelenik, ki ne mara za vinsko kapljico. Mož je bil svoj čas načelnik okrajnega zastopa in to v tistih žalostnih časih, ko se ni ničesar kakor dolgore delalo in ko so si Brenčiči s svojim slabim lesom na troške davkoplačevalcev lepo premoženje napravili. Ta Zelenik je vodil torej prvako

zagriže nič ne krat s žnosti da bi izpreg tere z v zadr „kapo način marve Zeleni Zeleni gladko posest Horvat in zat da bo zastop tudi v lenih teri h vata z kajti d delo p tudi s „profe videli, tovzr možje le p o mezin s tem pa tu vsled stva. brigat, Zeleni Gajov Brei sedem raj sp Schw Kar s popol so pri shod. „Profe kakor je, da neum ni ču gih. — lozno riču o Zupan res ne ve seved odbor šnega Brenč odbor Ta je Res j njegov zadnje datur Ali po gočili skusil da se volilce sme i nar, v panči za p zdaj v kaj se da n tičn čas že življer kar št dela Z ročali pridej družt osebn imeli fantič

priznane člane okrajnega zastopa. To končno ne dene. Zelenik naj bi bil poskusil, da enkrat svoje močnejše skupaj pobere in svoje zmoglosti pokaže. Ali mož niti ust ni odprl, brez da bi ne imel papirja pred nosom. Vse kar je pregovoril, bral je ta „profesor“ ne vemo kaj znanosti iz listka. Mislimo, da mu je ta listek raznih deželnozbornih volitvah propadli prvaški „kapo“ dr. Jurtela napisal. Kajti Jurtela je na vsak način tako pameten, da se noče sam blamirati, narveč da pripusti to raje enemu Zeleniku. In Zelenik (ljudje pravijo, da je bil to pot trezen), Zelenik je čital in čital, čeprav mu ni posebno drško slo. Pritoževal se je zlasti proti izvolitvi posestnika Horvata iz Ptujске gore. Zakaj? No, Horvat ne trobi v Zelenik-Brenčič-Jurtelov rog in zato ga ne marajo. Prvaki so namreč mislili, da bodejo onemogočili konstituiranje okrajnega zastopa. Ali posrečilo se jim ni. Kajti ako je bil v občinskem zastopu na Ptujski gori par letnih ljudi, nahaja se tudi par možov tam, kateri hočejo delo. In ti možje so izvolili g. Horvata za zastopnika. To je popolnoma postavno, kajti drugače bi gotovi nahujskani lenuhi vsako delo preprečili. Na tem stališču je stal in tako tudi sklenil sedanji okrajni zastop. In ko so „profesor“ Zelenik s svojimi šestimi pristaši to odločili, zapustili so shod. To se pravi: od kmetov za delo v okrajni zastop poslani prvaki hočejo nočejo delati, oni hočejo v zastopu politiko uganjati, oni ne ganejo niti mezinca, da bi kaj koristnega storili. Šli so in tem dokazali svojo lenobno. Pokazali so tudi brezvestnost, s katero nastopajo sled svojih političnih neumnosti v škodo ljudstva. Ti možje, katerim je dobro ljudstva deveta brigada, ki hočejo ovirati delo okrajnega zastopa, so: Zelenik, Mavčič (iz Novecerkve), Rižnar (iz Gajovca), Veršič in Grabar (iz Hajdine), Miha Brenčič in Supančič Korlček. — Torej sedem jih je, sedem teh junakov. Človek se skoro spominja nemške povesti „von den sieben Schwaben“. Sedem, ravno sedem jih je bilo. Kar se tiče Mavčiča, Rižnarja in Veršiča, smo popolnoma prepričani, da sploh ne vejo, zakaj so prišli v okrajni zastop in zakaj so zapustili shod. Pri teh gospodih velja enostavno komanda. „Profesor“ Zelenik sicer to pot ni bil pijan, kakor se mu to mnogokrat pripeti, ali gotovo je, da so ga razni gospodje à la Jurtela k temu neumnemu koraku pripravili. Mož menda niti ne čuti, kako klavrno vlogo igra v rokah — drugih. — Ako je Zeleniku res samo za škandalozno politiko, potem naj bi bil raje pri Mohorčiču ostal in rujno vince pil. . . Kar se tiče Zupančičevega Korlčka, mu njegovo postopanje res ne zamerimo. Penzionirani ta šolmešter pač ne ve, kako ljudstvo dela in trpi. Miha Brenčič seveda že ve, zakaj se je potegoval za prvaki odbor; saj je znano, da ni imel nikdo od prejšnjega okrajnega odbora toliko dobička, kakor Brenčičova družina. Za te Brenčiče je bil okrajni odbor prava molzna krava. In hajdinski Grabar? Ta je prišel tudi po nesreči v okrajni zastop. Res je namreč, da bi moral biti na mesto njega njegov sorodnik Supančič iz Jurovca izvoljen. V zadnjem hipu šele je ta odmaknil svojo kandidaturu, tako da je prišel Grabar v zastop. Ali ponavljajmo: V državni zbornici so onemogočili prvaki poslanci sleherno delo. Isto so poskušali v okrajnem zastopu. Zato pravimo, da da se je na ta način poštene kmetijske vollice politično opeharilo. Tudi to se ne sme in ne bode pozabilo. Zelenik, Mavčič, Rižnar, Veršič, Grabar, Miha Brenčič in Korlček Zupančič so torej dokazali, da jim ni ničesar za pošteno gospodarsko delo. In zdaj vprašamo: Ali je to lepo in pošteno? Zakaj se pustijo ti ljudje voliti, ako so tako leni, da nočejo delati? Ljudstvo si bode te politične lenuhe zapomnilo in jim bode svoj čas že posvetilo. Vse kar je prav, ali iz javnega življenja na Štajerskem se mora vse iztebiti, kar škoduje! Napredni okrajni odbor delal bode izanaprej, tudi brez teh ljudi.

Zakaj hujskate? Kakor smo že zadnjič poročali, navadili so se nekateri mladi fantiči, da pridejo ob nedeljah v Ptuj in se s trakovi ter društvenimi znaki pred rotovž postavijo. Nam osebno se zdi to počenjanje otročje in mi bi ne imeli prav nič proti temu. Ali omenjeni mladi fantiči delajo to edino z namenom, da bi se

hujskalo in napravilo zopet nemir. Vemo, da fantiči sami niso s tem pričeli, temveč da jih hujskajo zahrbtno skriti hujskači, ki živijo od gonje in ki so le tedaj veseli, kadar vlada nemir. Temu hujskanju pa mora biti konec! Odrašeni kmetje se za take zadeve sploh ne brigajo. Oni imajo pač resnejše skrbi in čutijo prav dobro, da morajo živeti vsled svojih gospodarskih razmer v prijateljski zvezi z Nemci v mestu. Mladenci tega še ne razumejo, ker živijo še večidel od očetovih žuljev. Zato se pustijo ti mladeniči hujskati. Razširjenje te gonje se seveda v mestu ne more trpeti. Zato je tudi policija nekaterim teh zaslepljenih fantičov položaj razjasnila in povedala, da se narodnih znakov za sedaj v mestu ne sme nositi. Slovenske kravate in rože se seveda lahko nosi; edino društveni, politični znaki so za sedaj prepovedani. Kajti vodstvo mesta mora za mir in red skrbeti. Zdaj pa čujemo, da se nekateri fantiči čez to grozno jezijo in da se hočejo na ta način maščevati, da napadajo izletnike v ptujski okolici. Opozarjamo, da je to nevarna igra, ki zna nahujskanim zelo škodovati. Tolovajski napadi so itak že mnogo škodovali. Koliko vinskih nemških kupcev je zaradi te grde prvaške gonje že izostalo! Kmetje, bodite torej pametni in ne pustite svojih fantov v take nevarne hujskarje. Orožništvo je dobilo ojstre ukaze in mislimo, da ječa za nikogar ni prijetna. Bodimo vendar trezni in pametni. Mesto živi od kmeta in kmet od mesta; drug od drugega sta odvisna. Zakaj bi se potem krivo gledali in sovražili? Torej mir in — hujskačem pokažite vrata!

Za Kranjce! Naši prvako-klerikalni poslanci ne vejo, kako bi se iz hude zadrege rešili. Res je namreč — in to se ne da zakriti z nobenimi besedami — da se je zgodil velikanski zločin nad ljudstvom, ko so prvaki poslanci razbili državno zbornico. Ti ljudje, ki mislijo, da so pravi polbogovi na svetu, da se jim mora vsakdo pokoriti, razbili so z enim udarcem vse to, kar so si avstrijski narodi l. 1848 s svojo krvjo priborili. Razbili so državni zbor, v katerem bi se morale delati za ljudstvo postavne. In vse to — zakaj? Mi bi ničesar ne rekli, ko bi se šlo za to ali ono našemu ljudstvu koristno stvar. Ali šlo se je edino zato, da bi postal ožlindrani ljubljanski advokat dr. Šušteršič minister. Vse drugo je bila postranska stvar. Mi bi se pa tudi ne vznemirjali posebno, ko bi to edino kranjski prvaki poslanci storili. Lumparija z žlindro dokazuje pač natanko, koliko se gre tem ljudem za ljudstvo. Sramotno je edino to, da so se vpregli štajerski in koroški slovenski poslanci v jarem kranjske ožlindrane gospode. Glavni voditelj štajerskih slovenskih poslancev je kaplan dr. Tone Korošec. Kar on komandira, to je sveta beseda za razne poslance, ki so dosegli le vsled svoje klerikalne pokornosti poslaniško čast. Kaj bi tudi rečimo en Pišek ali pa en Roškar rekli, ako Korošec komandira? Pišek in Roškar e compagnia bella morata sploh kaplanu dr. Korošcu roko poljubiti, ako jim ta to komandira. Ni treba dosti besed izgubiti, da se dokaže, da je Korošec glavni vodja štajerskih slovenskih poslancev. Zato pa je tudi Korošec v prvi vrsti odgovoren za vso politiko slovenskih štajerskih poslancev. To čuti ta prevzetni politikujoči kaplan, kateremu je menda politika več vredna nego božja beseda, prav natanko. Zato se tudi boji — ljudske sodbe. In edino zato se je tudi skrnil pod krila ljubljanske kranjsko-klerikalne stranke. Ko je bil preteklo nedeljo v Ljubljani shod ožlindranih klerikalcev, moral je seveda tudi štajerski kaplan Korošec tam svojo modrost prodajati. Obljubil je tam dr. Žlindri javno, da bode vedno z njim držal in da ne bode odnehal od svojih zahtev. Torej: Korošec se združuje in služi človeku, kateremu se je pred sodnijo dokazalo, da ima od žlindre umazane roke. Dr. Korošec pa tudi naznanja, da bode stal vedno na stališču te politike. In to politiko Žlindrovcev je označil sam avstrijski cesar za škandal in sramoto. Torej: doktor Korošec je v Ljubljani izjavil, da bode izanaprej proti temu deloval, kar smatra cesar za dobro, in da bode za to deloval, kar imenuje cesar za škandal in sramoto. Kaplan proti cesarju! In s temi ljudmi naj mi gremo? Nikdar ne!

„Narodni dnevnik“ in za njim seveda tudi „Narodni list“, ki imata itak oba duševnega očeta v osebi študenta Spindlerja, postaja z vsakim dnevom bolj otročji. Mi nimamo navade, polemizirati z našimi političnimi nasprotniki. Kajti pribita resnica je, da se je na spodnjem Štajerskem v slovenskem časopisju udomacil ton, ki v svoji surovosti, v svojem osebnem psovanju sploh vsako resno in stvarno polemiko onemogoči. Naj nam pane Spindler le eno proti naprednjakom naperjeno stvarno notico svojih na sušici trepečih listov pokaže! Vse so le osebnosti in bedasto izmišljene, naravnost iz trte izvite laži. Težavno je sploh že zato s Spindlerjovim listom govoriti, ker nima ta list nobene moči in nobene stranke za seboj. Kar ta list piše, je pravzaprav le neumno pridušanje časopisa, kate-rega je vrglo štajersko ljudstvo iz svoje hiše. Le eno očitjanje se nam dopade. „Narodni dnevnik“ nas imenuje namreč v zadnjem času vedno „Südmarkin list“. Hmhm, mi se tega imena prav nič ne sramujemo. Kajti „Südmarka“ je že toliko dobrega za naše gospodarstvo na Štajerskem in Koroškem storila, da je le čast, ako nas spravlja „Narodni dnevnik“ z njo v zvezo. Sicer pa je stvar preotročja, da bi jo mogli resnim smatrati. Fantazija ponesrečenega pesnika Spindlerja trpi grozovito v teh pasjih dnevih. Že preje, ko je Spindler še poetiziral, ni bila ta fantazija mnogo vredna, kakor je to povedala vsa slovenska kritika. Zdaj pa, ko je postal Spindler „žurnalista“ in „politik“, zdaj je pa še hujske . . . Veste kaj, pane Spindler? „Südmarka“ je ravnokar „Štajercu“ 200.000 kron darovala. S tem denarjem si bodevno v Ptuj veliko palačo zgradili. In ako bode potem „Narodni dnevnik“ ponehal, kakor je to v interes stvarne politike in javne čednosti upati, potem bodevno Spindlerja v tej palači za „hausmeistera“ sprejeli. V tej službi ne bode mnogo fantazije potreboval. „Heil Südmark!“

Sejem v Ptuj. Na živinski in svinjski sejem, ki se je vršil v Ptuj dne 21. julija, prignalo se je 210 konjev, 992 komadov govede in 810 prašičov. Kupčija bila je pri navadnih cenah dobra. Prihodnji letni sejem se vrši dne 5. avgusta. Svinjski sejmi pa se vršijo 28. julija in 4. avgusta.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 25. julija v Žalcu**, okr. Celje; v Slovenji Bistrici**, pri Sv. Urbanu**, okr. Ptuj; v Čeremožicah**, okr. Rogatec; v Kozjem**, v Lipnici**. Dne 26. julija pri Sv. Ani na Krembergu, okr. Omurek; v Teharjih**, okr. Celje; v Framu**, okr. Maribor; v Ormožu**. Dne 27. julija v Ormožu (svinjski sejem). Dne 28. julija na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 29. julija na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino). Dne 30. julija v Kostrivnici**, okr. Rogatec; v Gradcu (sejem z mlado živino). Dne 31. julija v Zagorji**, okr. Kozje; v Konjicah**, pri Sv. Jakobu**, okr. Laško; pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.**; okr. Ptuj; v Marnbergu**. Dne 2. avgusta na Ponikvi*, okr. Celje; v Pišcah*, okr. Brežice; v Konjicah**, okr. Lipnica; pri Sv. Lenartu v Slov. gor.**; pri Sv. Martinu pri Vurbergu**, okr. Maribor; v Celju*. Dne 3. avgusta v Radgoni*; v Ormožu (svinjski sejem). Dne 4. avgusta na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Št. Ilju pod Turjakom**, okr. Šoštanj; v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvež; na Ptuj; na Svetih gorah**, okr. Kozje; v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 5. avgusta v Gradcu (sejem z rogato živino in konji); v Lembergu**, okr. Šmarje pri Jelsah; v Loki**, okr. Laško; v mestu Ptuj; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); pri Sv. Janžu**, okr. Arvež. Dne 6. avgusta na Spodnji Poljskavi (svinjski sejem) okr. Slovenska Bistrica; pri Novicerkvi**, okr. Ptuj; v mestu Ptuj; pri Mariji Snežni*, okr. Cmurek; v Gradcu (sejem z mlado živino).

Sejem v Ormožu. V zadnji številki smo napočno poročali, da se bo vršil Jakobi-sejem dne 3. avgusta. Res pa je, da se bode ta važni sejem v ponedeljek, dne 2. avgusta vršil, na kar opozarjamo občinstvo.

Ptuj. Prodajalo se bode manufakturno blago

